باشگاه کوهنوردی همت شمیران

گزارش برنامه

نام برنامه: قله فیل زمین ارتفاع قله: ۳۳۴۰

ارتفاع ابتدا مسیر:

منطقه: جاجرود، سد لتیان، لواسان بزرگ تاریخ: ۱۳ شهریور۱۴۰۵

سرپرست: فرمیسک ناصرزاده تهیه گزارش: پروین حسینی

عکاس: سپیده پورحسین و زهرا رکن

اعضاء شرکت کننده:

۱- فرمیسک ناصر زاده (سرپرست)
۲- مهرداد محمدی
۳- میلاد امیدی (مهمان)
٤- مصطفی دربندسری
٥- فریبا محمدصالح
٦- زهرا رکن
۷- حامد ثقفی
۸- امیرحسین قیطاسی
۹- سپیده پورحسین
۱۰- پروین حسینی
۱۱- سویلی محمدی (مهمان)
۱۲- شیما سادات غلامی
۱۳- پروانه گوهرانی (مهمان)

وسیله دسترسی به منطقه (همراه کرایه): خودرو شخصی

وضعیت هوا: آفتابی

زمان بندی برنامه: (اول مسیر-دره-سریال-جانپناه – قله و ...)

٦ حرکت

۷ استراحت و صبحانه

گزارش برنامه

۷:۳۰حرکت

۸:۳۰ استراحت

۸:٤٥ حرکت

۹:٥٥ استراحت

۱۰ حرکت به سمت قله

۱۰:۳۰ صعود به قله

۱۱ فرود

۱۲-۱۱:٥۰ استراحت

۱۳-۱۲:٤۸ توقف کوتاه

۱٤ پارک خودروها

وضعیت مسیر: مسیر صعود از روستای لواسان بزرگ آغاز می شود که به جاده ای خاکی و ماشین رو منتهی می شود. حاشیه این جاده از کوچه‌باغ‌های سرسبز و مناطق کشاورزی و درختان سرافراشته عبور می‌کند.

وضعیت حیات وحش و گیاهان (فقط حیوانات و گیاهانی که مشاهده شد):

پرندگان شکاری و همچنین گله بزرگی از گوسفند و بز در حال چرا دیده شد.

وضعیت زباله: مسیر عاری از هرگونه زباله بود.

آیا قله صعود شد؟(در صورتی که صعود نشد در شرح صعود ذکر فرمایید.) : تمامی همنوردان صعود کردند.

گزارش برنامه

شرح صعود و کروکی مسیر:

روز جمعه ساعت ٤:٣٠ صبح در محل قرار، واقع درمیدان آرژانتین جمع شدیم. پس از آن با سه خودرو از مسیر جاده جاجرود به سمت روستای لواسان بزرگ حرکت کردیم. در بین راه و نزدیک به روستا، دونفر از همنوردان نیز با خودروی خود به ما پیوستند. در ابتدای روستا باغ های گیلاس و دیگر میوه ها از دور خودنمایی می کردند. بعداز پارک ماشین ها و پیاده شدن و برداشتن وسایل، معرفی کوتاهی صورت گرفت و ساعت ٦ صبح عزیمت به سمت قله از مسیر پاکوب آغاز شد. پیمایش با گذر از شیب هایی نه چندان ملایم تا ساعت ٧ ادامه داشت و برای صرف صبحانه نیم ساعتی توقف کردیم. بر فراز آسمان آنجا پرندگان شکاری ای که گویا آماده بودند تا طعمه ای را شکار کنند به خوبی هویدا بود و هر لحظه بیم آن می رفت که ارتفاع شان را کم کنند. حدود ساعت ٨:٣٠ با گذر از شیبی تند به خط الرأس رسیدیم و به منظور تجدید قوا در منطقه ای که می توانستیم به خوبی دشت لار را از نظر بگذرانیم توقف کردیم و پس از ١٥ دقیقه آماده حرکت شدیم. اندکی از مسیررا طی کرده بودیم که دیوسپید پای دربند گردنی راست کرد وعظمتش را به رخ کشید و با دیدنش لحظه ای در اساطیر ایران زمین غرق شدیم و الحق که نام بام ایران را با افتخار به دوش می کشید. تا قبل از رسیدن به مقصد استراحتی ٥ دقیقه ای در ارتفاع ٣٢٣٠ داشتیم. زمان بندی این توقف ها طبق تصمیم سرپرست گروه، آقای فرمیسک ناصرزاده، دقیق و حساب شده و باعث حفظ روحیه و توان همنوردان بود. در ادامه با مسیرهای سنگلاخی و با صخره های بزرگ مواجه بودیم و شاید نیاز به اندکی تمرکز داشتیم تا به سلامت آنجا را طی کنیم. نرسیده به قله شیب ملایمی وجودداشت و در ساعت ١٠:٣٠ قدم همنوردان منور به قله فیل زمین شد. به استناد یک تهران پژوه دلیل نامگذاری این قله، شکلی شبیه به فیل برروی صخره های آن است که در گذرزمان تراش خورده و شکلی از یک فیل سنگی بر روی سینه کش کوه از فراز ارتفاعات اطراف آن قابل مشاهده است. هوا به نسبت فصل تابستان خوب بود و گرمای جانکاهی نداشت و پس از استراحت، ساعت ١١ عزم فرود کردیم. در ابتدای مسیر بازگشت باد نسبتا تندی می وزید که به مذاق کاملا

گزارش برنامه

خوش می نشست. همچنین به نظر می آمد این منطقه منابع غنی ای از پوشش گیاهان دارویی داشت، چرا که درطول مسیر و با قدم گذاردن بر روی بوته های آویشن بوی مطبوع آن به خوبی به مشام می رسید.

در بازگشت دو توقف کوتاه داشتیم و مجدد گذرگاه های پاکوب را در پیش گرفتیم تا تقریبا به انتهای شیب نزدیک شدیم. در پایه تپه ای، گله ای از گوسفندان به همراه بزها در حال چرا و استراحت بودند. آرام آرام ادامه دادیم و در ساعت ١٤ به محل پارک ماشین ها رسیدیم. پس از زدودن گرد و غبار از لباسها به سمت تهران حرکت کردیم و چون ظهر جمعه بود، جاده ای به دور از ترافیک و شلوغی انتظارمان را می کشید تا توشه آرامش مان را پربارتر کند.